

785 12. Febr. 1896; 2. Beh. af Lovf. om Oprett. af en Kreditf. for industr. Ejendomme.

786

første Linie hedder det, at Medlemmerne „med de af dem pantsatte Ejendomme“ ere solidarisk ansvarlige over for Ejerne af Kreditforeningens Kasseobligationer. Vi mene, at dette Udtryk: „med de af dem pantsatte Ejendomme“ heller maa udgaa, thi det kan give Anledning til den Mistydning, som det vel maatte siges at være, at en Mand, der havde faaet Laan i Kreditforeningen og pantsat Ejendomme derfor, ikke skulde hæfte for dette Laan ud over den pantsatte Ejendom. Det vilde være i højeste Grad uheldigt under vænskelige Konjunkturer, hvis en saadan Laantager kunde blot overlade Kreditforeningen de pantsatte Ejendomme og derved fri sig for videre Tilsvær over for Foreningen, og det har vel næppe heller været Lovforslagets Mening. Vi mene derfor, det er rettest, at dette udgaa. Den Mand, der laaner i Kreditforeningen og udsteder Obligation til Foreningen, hæfter ikke blot med de Ejendomme, han har pantsat, men ogsaa personlig over for Kreditforeningen; det solidariske Ansvar maa paahvile ham i Forhold til det Beløb eller de Laan, han har modtaget. Det er det, vi have søgt at udtrykke ved Endringsforslagene under Nr. 11 og 12.

Endringsforslaget under Nr. 13, der er stillet af hele Udvalget, betragter jeg som en Redaktionsændring, idet det blot forandrer „de“ til „vedkommende Afdelings“. Vi gaa nemlig ud fra, at denne Kreditforening, lige som alle andre Kreditforeninger, maa kunne udvikle sig til at danne forskellige Serier, altsaa til at afslutte det solidariske Ansvar inden for den enkelte Serie, alt overensstemmende med de Regler, der findes derom i Lov af 19de Februar 1861. Vi mene, at dette fremgaar tydelig, naar man forandrer Ordet „de“ til „vedkommende Afdelings“, og deraf følger da, at Endringerne Nr. 19 og 21 ogsaa indføre en tilsvarende Omændring.

Ved Siden af de Kauteler, jeg allerede har nævnt, og som man paa Grund af denne Forenings særegne Natur har troet at maatte stille, sætter Udvalget særlig Pris paa, at der i et større Omfang, end det i alt Fald finder Sted ved andre Kreditforeninger, gives Regeringen og navnlig den højtærede Indenrigsminister et indgaaende Tilsyn med den hele Administration. Ingen Steder vil det

mere end i denne Kreditforening være ønskeligt, at man til enhver Tid har en beständig og omsigtstfuld Bestyrelse, og vi mene derfor, at Bestyrelsen ikke i den Grad, som Tilfældet er i adskillige andre Kreditforeninger, bør være afhængig af den Stemning, der i det enkelte Øjeblik kan være oppe mellem Interessenterne. Den maa vælges paa ubestemt Tid, og vi mene, at Interessenterne eller Repræsentanterne ikke paa Grund af en Misstemning, der maatte være opkommen mod et Bestyrelsesmedlem, skulde uden Indenrigsministerens Samtykke kunne afsædige et saadant Bestyrelsesmedlem. Vi mene ogsaa, at da den administrerende Direktørs Stilling i det hele taget vil være af den allerstørste Betydning for hele denne Kreditforenings Udvikling, og da han, navnlig lige over for Børsen og over for den Tillid, som Kreditforeningen ser sig i Stand til at skabe sig iblandt Publikum, bør have den størst mulige Autoritet, bør hans Valg stadfæstes af den højtærede Indenrigsminister, og derpaa gaar Endringsforslaget Nr. 14 ud. — Endvidere har Udvalget anset det for nødvendigt, at der gøres alt muligt for, at der i denne Kreditforening faas aldeles tilforladelige Burderingsforretninger. Jeg tror ikke at sige for meget, naar jeg udtaler, at Burderingsforretningernes mindre Paalidelighed er en almindelig Uvangel ved Kreditforeningerne, og vi have derfor meent, at vi i denne Kreditforening ville søge alle de Garantier, som man overhovedet gennem Lovbestemmelser kan søge for at faa paalidelige Burderingsforretninger, derved, at vi ville lade Bestyrelsen frit bestemme, hvem der skal være Burderingsmænd, og ikke, saaledes som i andre Kreditforeninger, til Dels overlade det til Valg af Repræsentanterne. Derpaa gaar Endringsforslaget Nr. 15 ud.

Endelig har Udvalget under Nr. 16 stillet et Endringsforslag, som gør det til en Pligt for Bestyrelsen at føre et mere indgaaende Tilsyn med den Tilstand, hvort Panterne til enhver Tid befinde sig i denne Forening. Ikke alene bør Burderingsforretningerne undergives et saakaldt Støn — jeg antager, at i Reglen vil der allerede i selve Bestyrelsen findes den tilstrækkelige Sagkundskab repræsenteret for virkelig at kunne underkaste disse Burderingsforretninger en paalidelig Bedømmelse — men ogsaa